

DEN GYLNE NØKKEL

Det var ingen vanlig gave en gruppe japanere overrakte til europeere i Caux, MRAs senter i Sveits. År 1950. Det var da heller ikke en vanlig delegasjon. De hadde opplevd atombombens drapskraft på kloss hold. Hiroshimas ordfører ledet disse 76 japanerne. De fleste av dem var buddhister. De brakte med seg et lite kors, skåret ut av et kirsebærtre, som utrolig nok hadde bevart en levende kjerne i den ellers utbrente askeørkenen. Gjestene fra Østen hadde oppfattet korset som et symbol på forsoning. Gaven var deres forsøk på å bryte hatets spiral, - og bygge en bro.

Et par år tidligere satt Pakistans grunnlegger, Ali Muhammed Jinnah, i Westminster teater i London. Han så MRA-skuespillet "Den glemte faktor", skrevet av en protestantisk prest. Temaet var forsoning. Da teppet falt, vendte muslimen Jinnah seg til sin sidemann og sa: "En ærlig bønn om tilgivelse, - det er den gylne nøkkel."

Samme år bragte en håndfull mennesker denne "gylne nøkkel" til krigsherjete områder i det midtre Europa. De bidro til den åndskraft og atmosfære som gjorde vennskapet mellom arvefiendene Tyskland og Frankrike mulig. Dette er historie, - men det er også dagsaktuelt.

Uten forsoningens forvandlende legedom, vil serber og kroat, armener og aserbajaner, moldaver og russer, kristen og muslim, jage hverandre fra krise til krise.

Kristne har ikke monopol på forsoningens kilde. Hvis de vil, kan alle øse av den. Selvgodhet er tilgivelsens fiende. Forsoning er ikke en form for religiøs snillisme som overser urett. Forsoning er en direkte konfrontasjon med ondskapens kjerne. Den betyr også ærlighet om egen svikt. Den leger fortidens sår, slik at hatet mister sitt næringsgrunnlag og dagens unge slipper å bygge fremtiden på forfedrenes synder.

Norges mest inspirerte bidrag til Europa og vår mest effektive utviklingshjelp kunne være, - kunsten å forsone, frigjøre og forene.

I dette nummer:

Seminar om Islam på Oslo Rådhus

Omnia Marzouk om likegyldighet og hellig krig

Muslimere og kristne

Den grenseløse Jesus

Bærebjelker i norsk samfunnsliv

MRA VERDEN RUNDT

Kambodsja

Grupper av kambodsjanere møtes regelmessig i Paris, Minneapolis, Melbourne og Kuala Lumpur for å forberede en moralsk opprustning i sitt land. Nylig hadde en MRA-delegasjon halv-annen times samtale med prins Norodom Sihanouk, Kambodsjas mest samlende lederskikkelse, i hovedstaden Phnom Penh.

Australia

Bystyret i Newcastle, Australia, hadde en times møte med en besøkende MRA-gruppe fra England. Etter å ha hørt praktiske eksempler på konfliktløsning i storbysamfunn, diskuterte bystyret hvordan de kunne sette slike ideer ut i livet. "Det er første gang bystyret har snakket om hvordan vi kan kommunisere bedre med hverandre," sa et bystyremedlem. I Melbourne pågår nå et tre måneders MRA-kurs for ungdom med 14 deltakere fra 9 land.

Jamaica

Howard Cooke, landets nyvalgte generalguvernør, åpner 30/4 et fire dagers MRA-seminar i hovedstaden Kingston.

Brasil

Ombudsmannen for politiske og sivile fanger i El Salvador var blant representantene fra sju sør-amerikanske land som i februar møttes i Petropolis for å samordne MRA-aksjoner i Brasil, Uruguay, Argentina, Chile og Mellom-Amerika.

India

72 deltakere fra Pakistan, Bangladesh, Nepal, Tibet, Sri Lanka, Burma og India kom til et heldagsmøte 2. mars i New Delhi. Den indiske politiker og forfatter Rajmohan Gandhi, sønnesønn til Mahatma Gandhi, og pioner for MRA, var innbyder. Samtalene dreide seg om forsoning og samarbeid i hele regionen. Dalai Lama åpnet møtet, hvor bl.a. generalsekretæren i Indias regjerings-parti og nestformannen i kommunistenes parlamentsgruppe deltok.

U.S.A.

"Encounters with truth", en dokumentarfilm om Rajmohan Gandhis liv og arbeid, ble 18. februar vist for åtti i Senteret for Strategiske og Internasjonale Studier (CSIS) i Washington DC.

Norge

"Ethics in international trade" var tema for et foredrag som Jens J. Wilhelmsen, redaktør av Ny Verden, holdt for ca. 250 studenter ved Oslo Handelshøyskole i februar.

SEMINAR OM ISLAM

Oslo tar viktige skritt i vilje til å forstå nye kulturer og miljøer som er blitt en del av byen istedenfor å skyve problemene under teppet. En gruppe på ca. 20 satt ivrige benket rundt et bord på Rådhuset for å lære om Islam og hvordan muslimer tenker og føler!

De var 2.april invitert av Politiets forebyggende tjenester og Innvandreretaten til seminar i Oslo Rådhus. Temaer var "Islam og Vesten - vrangforestillinger og samarbeidsmuligheter" og "Konfliktløsninger i nærmiljøet". Innledere var lege Omnia Marzouk fra Egypt, Mary Jones, heltidsarbeider med MRA fra Newcastle, og feltarbeider Kebba Secka fra Oslo. Blant deltakerne var representanter for Politihøgskolen, Oslo Politikammers forebyggende tjenester og narkotikaseksjon, Innvandrere- og flyktningekvinnernes organisasjon MIRA, Oslo Bispedømmeråd, Innvandrerravdelingen i Kommunaldept. og Kontaktutvalget mellom innvandrere og norske myndigheter.

Omnia Marzouk er barnelege og driver forskning ved Liverpool Universitet. Vi bringer tanker fra hennes innledning i egen artikkel på neste side.

Mary Jones fortalte fra Newcastle hvor hun har bodd i tolv år og er medlem av Racial Equality Council. På tross av at byen bare har 40.000 mennesker fra andre verdensdeler, 4% av innbyggertallet, har de en godt utbygget struktur for samarbeid mellom forskjellige kulturer og raser. Dette er takket være viljen hos kommunale myndigheter, politi, kirke og ledere for etniske og religiøse minoriteter til å løfte i fellesskap når alvorlige problemer har oppstått.

Kebba Secka, opprinnelig fra Gambia, har i et par år ledet et prosjekt for innvandrerungdom på initiativ av Oslo Kommune. Nå arbeider han som feltarbeider på Grunerløkka. Under seminaret tok han bl.a. opp innvandreres vanskelige omstilling fra å være gjest i et fremmed land til å ta ansvar.

På Menighetsfakultetet

Studenter på Det teologiske Menighetsfakultetet inviterte til et møte hvor Omnia Marzouk fortalte om sin vei til muslimsk tro. Både den innbudte og studentene ble overrasket over den annen parts åpenhet. Bjølsen International Fellowship arrangerte også en kveld med dr. Marzouk som innleder, og i MRAs hus i Sophus Lies gt. 5 var vel seksti samlet for å høre de to gjestene. En flyktning fra Somalia, uttrykte her sin takknemlighet for å ha kommet til Norge. For ham som muslim var det et paradoks at et kristent vestlig land bekymret seg mer for somaliske flyktnings skjebne enn deres muslimske brødre i arabiske land gjør.

Gjestene fikk i løpet av sin uke i Norge også se et helsesenter på Grunerløkka i Oslo og ble invitert til flere private hjem. Legene Viveka og Sturla Johnson ønsket dem velkommen i Skien hvor de traff en rekke personer som arbeider for bedre forståelse mellom innvandrere og nordmenn.

B.O. Austad

DEN GRENSELØSE JESUS

"Tro er mer enn å tro på noe, tro er å hengi seg til sannheten," sa Notto R. Thelle til en forsamling på 60 mennesker i Sophus Lies gt. 5, MRAs hus, i midten av mars. De var samlet til et seminar med temaet "Den grenseløse Jesus" om forholdet mellom kristendommen og andre religioner. Notto Thelle er professor i misjonsvitenskap ved universitetet i Oslo, og han arbeidet 16 år i Japan hvor han ledet et senter for studier av de forskjellige religionene i landet.

"Gjennom hele sitt liv brøt Jesus etablerte grenser. Han gikk til romerne, samaritanerne, kvinnene, tollerne. Om en romersk offiser sa han: Selv ikke i Israel har jeg funnet slik en tro. Samtidig er det klart at dette ikke er snakk om noen verdirelativisme eller utvisking av etiske grenser," sa Notto Thelle. "Inkarnasjonen, at Gud ble menneske, var den mest radikale grenseflyttingen."

Jens J. Wilhelmsen, som snakket etter ham, sa bl.a.: "Vi trenger ikke en sammenblanding av religionene, men enhet mellom religiøse mennesker. En slik enhet er nødvendig for religionenes troverdighet utad. En fjerdedel av jordas befolkning, kineserne, lever under den kommunistiske ideologi som på lengre sikt står for fall. Hva har verdens religioner å gi i et slikt enormt åndelig tomrom?"

På et spørsmål om manipulasjon og misbruk av religionen, svarte Thelle: "Jesus unngikk systematisk makten når denne var knyttet til nasjonale interesser. Likevel har kristne hungret etter makt i årtusener."

Vi skulle kanskje være mindre opptatte av det i religionene som skiller mennesker fra hverandre og mer opptatte av ånden som forener. Notto Thelle uttrykte det slik: "Det er mulig å være åndsfrender uten å være meningsfeller."

Gunnar E. Johnson

En bønn

Å, Herre -

Jeg takker deg for
muslimene og hinduene,
og for alle mine gode venner blant dem

Hver gang en av oss møter deg i bønn
gjør du oss til bedre kristne
bedre muslimer og bedre hinduer

Gi oss alle troens gave
så vi kan se deg, Herre.

Mor Teresa

DET ER LIKEGYLDIGHETEN SOM SÅRER

Omnia Marzouk fra Egypt er barnelege, har bodd ni år i England og arbeider for tiden ved Liverpool Universitet med sin doktoravhandling om hjernehinnebetennelse hos barn. I begynnelsen av april var hun på en ukes besøk i Norge. Hun brenner for å bygge bro over kløften mellom den vestlige og muslimske verden. "Likegyldigheten sårer meg, ikke de mange spørsmålene. Når mennesker sier at de ikke vet, men gjerne vil vite, åpner det en dør for dialog." Mon tro om dette ikke ble stilt på prøve sammen med spørrelystne nordmenn?

Omnia Marzouk har nesten hele sitt liv vært preget av to kulturer, den muslimske og den vestlige. Hun ble født i Spania, hennes mor var tyrkisk og faren egyptisk. Da hun var femten år, flyttet familien fra Egypt til Australia. Faren ble utnevnt til ambassadør midt under Yom Kippur-krigen

i 1973. Omnia fullførte sin skolegang og sine medisinske studier i Australia.

Splittet mellom to verdener?

"Jeg var stolt av min muslimske tro og mine røtter, men merket at folk i Australia ikke brydde seg om det som var verdifullt for meg. Jeg ble fortvilet og følte at jeg måtte bli mer og mer vestlig dersom jeg skulle bli godtatt. Jeg levde med et sinne inne i meg over ikke helt å vite hvem jeg var."

Når et mindretall er stilt overfor en dominerende og sterk kultur, er det ifølge Sayyid Abul Hasan Ali Nadwi, rektor ved

det islamske universitetet i Lucknow, India, tre valgmuligheter: Fullstendig avvisning, underkastelse eller bevisst å velge ut godt og dårlig i de to kulturene.

Det var paradoksalt nok unge kristnes livsstil og oppriktighet som utfordret Omnia til å finne helhet i sitt liv. "Det er kanskje lettest å fornekte helt den ene kulturen og omfavne den andre. Jeg valgte det jeg fant verdifullt i begge verdener og å bygge mitt liv på det. Jeg ønsket å komme fram til det som var ekte for meg."

Overbevisning på prøve

På universitetet hvor hun studerte medisin, var det stort forbruk av alkohol på tilstelninger og fester. "Jeg måtte spørre meg selv hva slags forhold jeg ville ha til alkohol. Jeg bestemte meg til å si nei, ikke fordi min religion påla meg det, men fordi jeg selv virkelig trodde det var rett. Og ved at jeg våget å si nei, fikk også mange kristne mot til å stå imot alkoholpresset. Et annet spørsmål var forholdet mellom kvinner og menn. Koranen pålegger deg at du ikke skal dele seng med noen mann før du gifter deg. På universitetet var praksisen en annen. Jeg var ikke av den typen som isolerer seg, og jeg hadde mange gode venner, også menn. Men jeg holdt fast ved det min tro sa, og ble respektert for det."

Fundamentalisme og vestlig materialisme

"Troen er en vandring hvor vi stadig lærer mer og mer. Det jeg har oppdaget så langt, tar jeg på alvor. Det betyr bl.a. å faste under Ramadan og be fem ganger daglig.

Fundamentalister har et stort problem. Når de møter mennesker fra andre religioner som viser en godhet og livskvalitet som deres egen religion tilstreber, hvordan skal de forklare det?"

Omnia er fortvilet over det ensidige bildet av Islam vestlige media formidler, men forstår vår frykt for fanatisme. "Politiske ledere har alltid misbrukt religionene for å oppnå politisk makt," legger hun til. Hun minner oss om at Indonesia er det største muslimske landet, at det er en milliard muslimer i verden. Av dem er bare 16% arabere. "Aggresjonen mot den vestlige verden og dens tekno-

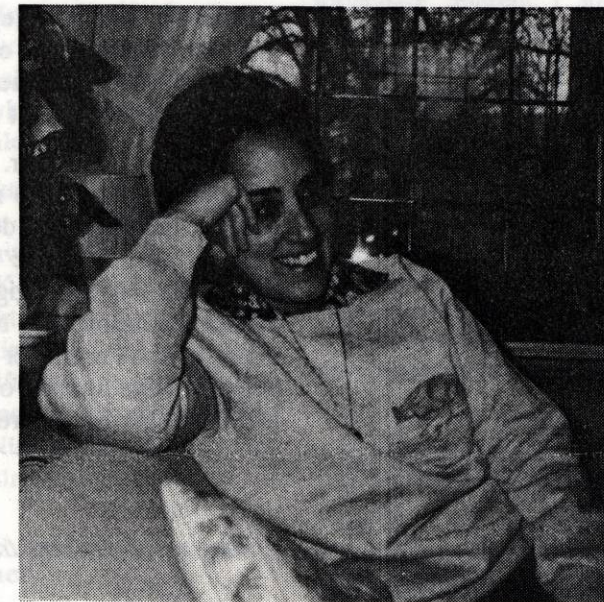
logi er vel så mye en reaksjon hos fattige arabere mot den rikdom og overflod mange av deres egne velter seg i. Denslags oppfattes som typisk for vestlig materialisme og en trussel mot vår religiøse tro. Vi føler at den vestlige verden ønsker å holde oss nede. De arabiske landene har bare fått sin fulle uavhengighet i løpet av de siste tiårene. Mange drømmer om den arabiske kulturs storhetstid for noen hundreår siden og vil at den skal gjenopprettes."

Hellig krig

"Jihad" (hellig krig) er etter Omnias oppfatning noe ganske annet enn det den vestlige verden frykter og muslimske fanatikere forfekter. "Jihad betyr total hengivelse. Profeten talte om jihad som å bevege seg fra et lavere til et høyere nivå i striden. Det høyere nivået er kampen mellom ond og godt inne i oss selv."

Omnia tror muslimske religiøse ledere i Europa først og fremst ønsker å bevare sine egne i troen og ikke omvende andre til Islam. Hun viser til en tale av professor Zaki Badawi ved Muslim College i London 22.februar i år. Han understreket betydningen av en åpen dialog og avviste at dette bare var et middel til å omvende andre. "Svaret på den voksende bølge av blind nasjonalisme og rasehat finnes i religionen," sa han.

Forts.neste side



MUSLIMER OG KRISTNE

I 1529 var Wien beleiret av de tyrkiske armeer. Fra alle prekestoler i Europa ble det tordnet mot "muslimene - Kristi motstandere". Ikke desto mindre hadde sveitseren Theodor Bibliander den frekkhet å utgi Muhammeds bok, Koranen, i latinsk oversettelse. Et sprog som de fleste europeere med utdanning på den tiden, forsto. Dette var så dristig at boktrykkeren i Basel ble kastet i fengsel. Han ble senere sluppet fri etter Martin Luthers personlige intervensjon.

Europa har lært litt siden da - men bare litt. Få i Norge vet noe om hva Koranen inneholder, og det vi tror vi vet, er ofte galt.

På den annen side, muslimene forstår heller ikke så meget av kristendommen. Deres sterkeste inntrykk kommer fra Europas hærer, ikke fra Europas misjonærer. Lang er listen over det "kristne" Europas erobringstokter - selv om man holder korstogene utenfor.

Det er ikke lenge siden europeere var *innvandrere* - eller kall det *fremmedarbeidere* - i Midt-Østen, Asia og Afrika. Men det var en forskjell på da og nå: Mens dagens innvandrere får de dårligste jobbene og de dårligste boligene, tok de europeiske innvandrerne de beste jobbene og boligene - de tok rett og slett over.

Jeg har hørt nordmenn si at islam er en krigersk religion. Men like lite som man kan dømme Bibelen på konflikten i Nord-Irland, kan man dømme Koranen på striden i Libanon. Dessuten startet de to siste verdenskriger ikke i Muhammeds, men i Luthers hjemland.

Ordet Islam er utledet av det arabiske salam - ordet muslimer hilser hverandre med, og som betyr *fred*.

Islam og kristendom har ting som forener og ting som skiller. Vi blir neppe bedre kristne av å konsentrere oss utelukkende om det som skiller, og overse det vi har sammen. En utfordring begge leire står overfor.

Jeg tror ikke på en sammenblanding av religioner, men jeg tror på samarbeid mellom mennesker fra forskjellige religioner. Man reduserer ikke sin egen tro ved å respektere en annens. Tvertimot.

Personlig ønsker jeg at alle muslimer blir kristne. Men jeg har et større ønske - og det er at vi kristne blir kristne. Det siste kunne dessuten være nøkkelen til det første.

Vi har våre fordommer. Ofte elsker vi vår rettroenhet mer enn vi elsker våre medmennesker. Hva som skjer med menneskeheten i de neste tiår, vil i stor grad bli bestemt i den islamske verden. Det som skjer i islam kan tildels bli avhengig av vår holdning. Og før vi danner oss en mening, bør vi bruke litt mer tid på å finne ut hva muslimer tror, tenker og føler. Det kan bety å strekke hjernen og utvide hjertet. Det kan være hardt. Det kan også være kristent.

Einar Engebretsen

Utdrag av en artikkel fra Arbeiderbladet 5. mars 1992.

Mindre hærverk

En helg i februar hadde Kristiansand besøk av Anders Eskeland, Leif Hovelsen og Klaer og Jens J. Wilhelmsen fra Moralsk Opprustnings senter i Oslo. De møtte folk fra undervisning, kultur- og næringsliv. Forholdet til Japan, utviklingen i Øst-Europa og Afrika ble drøftet. Positive erfaringer fra Kristiansand ble lagt fram.

En pedagog fortalte om kursvirksomhet han driver i Øst-Europa, hvor behovet for hjelp til selvstendighet, initiativ og ansvar er stort. Fra lokalt hold ble det redegjort for den holdningskampanjen som foregår i Kristiansand-skolene. Byens undervisningsdirektør har gjennom samarbeid med foreldre, elever og lærere registrert at hærverk har gått ned, læringseffekten er bedre og foreldrene tar seg mer tid til samvær med barna.

Oslo-besøket bidro til to kvelder som fikk folk til å tenke høyt sammen og ga både innsikt og håp.

Aslaug Brøvig

Symposium i Tokyo

Japanerne arbeider hardt. Bare i fjor var det 500 rettssaker om krav på *erstatning* etter "karoshi" - dødsfall grunnet overarbeid. I et saamfunn hvor religion og ideologi er mangelvare, er det ikke minst mange unge som spør seg hva et slikt *slit* skal være godt for.

Fire religioner møtes

Dette var noe av bakgrunnen for at ledere fra Asias fire store religioner ble innbudt til en felles aksjon i Japan i november ifjor. Initiativet utgikk fra MRA i Japan, men også den japanske rikskringkastingen (NHK) og undervisningsdepartementet sluttet seg til innbydelsen. Inamullah Khan, generalsekretæren i den Muslimske Verdenskongress, Rajmohan Gandhi, Mahatmaens sønnesønn, kardinalen Jaime L. Sin av Manila og Dalai Lama aksepterte å komme. Desverre ble Dalai Lama syk, og sendte isteden en videofilm laget spesielt for denne anledningen.

A høre slike religiøse ledere snakke fra samme platform var ikke vanlig kost for japanerne. Høydepunktet var et seks timers symposium i Tokyo, hvorav 75 minutter ble kringkastet til hele landet over NHK fjernsyn. "Vi håper at dette symposiet blir et vendepunkt, så vi japanere kan komme bort fra vår selviske sirkling om rent nasjonale mål," uttalte formannen i MRA-stiftelsen i Japan, Yoshiteru Sumitomo, i åpningstalen. Hans ord ble understreket av styreformannen i bilkonsernet Nissan, som sa at Japan må bremse sin vekst for å hjelpe andre.

Utfordring til Asias rike nasjoner

"For menneskehetens skyld utfordrer jeg Asias rike nasjoner til å ta vare på jordas rikdommer som en felles arv sammen med sine asiatiske brødre og søstre, ikke bare å tenke på markedsmekanismer i handelen med andre land, og gi utviklingshjelp uten en million betingelser og mer enn bare katastrofehjelp," sa kardinal Sin.

I en felleseklæring som ble lest opp av den filippinske kardinalen, sa de internasjonale gjestene: "Samfunnsfilosofier som bygger på materialismen viser seg å være villedende. Hvordan kan religionene bidra til å frigjøre det skapende i menneskene og begrense den personlige og nasjonale fokuseringen på rent egoistiske mål? Absolutte normer som renhet, uselvishet og kjærlighet, ærlig tolket av et hjerte lydhørt for samvittighetens røst, er grunnlaget for et samarbeid om å møte vår tids behov."

JJW

Til våre lesere:

Vi vil gjerne si en hjertelig takk for alle bidragene til driften av Ny Verden.

Redaksjonen

Norske bærebjelker

Lauritz Johnson

"En sterk og god bærebjelke i den norske barnekulturen er borte. Det spørs om ikke Lørdagsbarnetimen er den lengstlevende programposten i NRK," skrev programdirektør Otto Nes etter Lauritz Johnsons død den 7. februar. Nes pekte også på at Johnsons arbeid som leder av Barne- og Ungdomsavdelingen i fjernsynet hadde gitt diktningen til Alf Prøysen, Thorbjørn Egner og Anne-Cath Vestly en spredning som var til glede for hele Norge.

Lauritz Johnson var blant dem som dannet Stiftelsen Moralsk Opprustning i Norge i 1955. Sammen med sin kone Birte kom han med i Oxford-gruppen, MRAs forgjenger, allerede i 30-årene. "Det ble et vendepunkt. Uten den hadde mitt liv og vårt hjem blitt ganske annerledes. MRA har en verdensvid appell i arbeidet for fred: Verden kan bare reddes når vi mennesker gjør alvor av den kristne nestekjærlighet," uttaler han i Øyvind Hartbergs bok "Onkel Lauritz".

Hans engasjement strakte seg fra Mellom-Amerika til Afrika og Asia. Han og Birte ble bærebjelker i Tibetanerhjelpen. En av tibetanerne sa ved minnehøytideligheten: "Det har vært mange forbindelser mellom Norge og Tibet. Det var Johnson som ga disse forbindelsene et hjerte." Et mangeårig vennskap med Dalai Lama bekreftet dette.

Erling Wikborg

Advokaten og politikeren Erling Wikborg døde i april, 97 år gammel. Han var utenriksminister i Lyng-regjeringen og stortingsrepresentant i 11 år.

Han var en av dem som bar hovedansvaret for Oxford-gruppen etter at den kom til Norge i 1934. "Jeg lever den dag i dag på det jeg lærte gjennom Oxford-gruppen," skrev han i Arbeiderbladet så sent som i mai 1990.

"Ved at han engasjerte seg i Kristelig Folkeparti, ble det bygget broer mellom forskjellige kristen-miljøer i Norge," skrev Kjell Magne Bondevik i forbindelse med Wikborgs bortgang.

Dette fikk også politiske konsekvenser. I boken "Minner og meninger" (1988) skriver Kåre Willoch: "Wikborg var preget av 'Oxfordbevegelsen' som ble videreutviklet under navnet 'Moralsk Opprustning'. Blant kristne politikeres verdslige konkurrenter har det lett for å bre seg ergrelse over at kristne politikere opptrer som moderne mennesker, og derved får større appell til velgere utenom de mer ortodokse kristne miljøer."

En kollega refererte til hans dype tro og kalte ham "et av de frieste mennesker jeg har møtt."

Vi minnes dem begge med dyp takknemlighet og respekt.

JJW

Forts. Omnia Marzouk

Hevn og tilgivelse

Omnia understreker at Gud er nådig og tilgir, men innrømmer at Koranen ikke sier klart som Bibelen at vi skal vende det annet kinn til. Koranen stiller oss åpne for begge alternativer: Å ta igjen eller å tilgi. Men Koranen sier at det siste er best. Særlig oppfordres den sterke til å tilgi den svake part i en strid.

I England ble spørsmålet om å tilgi konkret for Omnia. "Jeg tenkte mer og mer på all uretten britene hadde begått mot Egypt. Samtidig måtte jeg innse at muslimenes fremmarsj i India for flere hundre år siden forårsaket mye lidelse. Splittelsen i dagens India er i høy grad en frukt av det muslimene gjorde dengang. Dersom jeg ønsker at andre skal forstå mitt folk og våre følelser, må jeg også ta innover meg de lidelser vi har påført andre. Det er ikke lett. Men dersom en oppriktig lengter etter noe, som å gi opp sin bitterhet, er det mulig. Sårene kan leges."

B.O. Austad

sakset



Det er ikke mulig å ha en nøytral utdanning. Det ville være en fordel om alle innrømmet det. For meg er demokrati, humanisme, menneskerettigheter og rettssikkerhet noe som står over alle ideologier - og i vår kultur er dette forbundet med kristendommen. Skolen som verdiformidler må gi dette høyeste prioritet.

*Stortingsrepr. Reiulf Steen,
Vårt Land, 14/3 -92.*

Anti-snellismen innebærer å ha mot til å si fra når "keiseren går naken", i stedet for å jatte med i hopen av servile etterdilttere. Det dreier seg om viljen til å stå ved sine ord - respekten for at "En avtale er en avtale". Hvis dette er gamledagers puritanisme, så la oss for all del få mer av den.

*Gisle Espolin Johnson, Aften-
posten, 11/3 -92.*

Ennå har pressen trolig bare skrappt på overflaten av det habilitetsgrums som finnes rundt om i kommunene. Kommunene er ikke sene med å kurse seg og sine opp på viktigheten av å beskytte sitt eget revir - enten det gjelder ansvaret for miljøvern eller sykehusdrift. Det som først av alt nå trenges er kurs og eksamen i moralsk opprustning og offentlig etikk.

*Finn Holmer-Hoven, Fædre-
landsvennen, 24/2 -92.*

Johannes Paul er som pave likevel en slav, og det har naturligvis bidratt til forståelsen mellom oss. Men jeg er sikker på at den åndelige nærheten mellom oss har betydd mer enn vår felles slaviske opprinnelse. I dag kan det sies at det som har hendt i Øst-Europa de siste årene ikke hadde vært mulig uten pavens anstrengelser, uten hans kolossale innsats på den internasjonale arena. Vi befinner oss i en overgangsfase da det enkelte menneske, personligheten, må få den avgjørende rolle i samfunnet. Alt som kan bidra til å styrke menneskets bevissthet og ånd er i dag viktigere enn noensinne.

*Mikael Gorbatsjov, Dagens
Nyheter, Stockholm, 7/3 92.*

Vi japanere skulle fremfor noen huske sannheten om den tragiske perioden da Japan bragte lidelse og sorg over det koreanske folk. Som Japans statsminister vil jeg på ny uttrykke min sorg over det vi gjorde og be det koreanske folk om tilgivelse.

*Statsminister Kiichi Miyazawa, under et
offisielt besøk i Seoul, Korea, International
Herald Tribune, 17/1 -92.*

Jeg var skeptisk overfor MRA, men jeg har forandret mening. Det er ikke så viktig, men årsakene til det er viktige. For det første viste MRA seg bedre forberedt på kommunismens politiske og økonomiske sammenbrudd enn kirkene. For det andre er MRA et forum som gjør samarbeid mellom forskjellige kristne konfesjoner og mellom kristne og andre mulig uten dogmatiske kompromisser, religionsblanding eller den kunstige stivheten som ofte karakteriserer økumenisk og tverr-religiøs dialog.

Når kristne møter ikke-kristne på basis av lydighet overfor Gud, oppdager de noe nytt heller enn å gi opp noe. Dette er ikke tverr-religiøs dialog overskygget av forskjellige doktriner, men oppdagelsen av at hellig grunn også er felles grunn.

*R.D. Kernohan, tidl. redaktør av "Life and
Work", den skotske kirkes offisielle
tidsskrift, "Life and Work", februar 1992.*

- "Tror du på Gud?"

- "For fem år siden kunne jeg ikke svart ja. Men i møtet med døende mennesker er jeg blitt overbevist om at det er en gud."

*Overlege Stein Husebø, Smerteklinikken,
Haukeland sykehus i "Sånn er livet" NRK,
26/2 -92.*

Den ukuelige religiøse lengselen - det helliges hevn, som den er blitt kalt... Hvor leder alt dette hen? Kanskje til en troens tidsepoke. Ikke en ny universell religion, eller tilbake til kristendommens middelalderiske overbygning for samfunnet... Men vi går kanskje inn i en tid da tro igjen vil bli tatt på alvor, og da den igjen vil spille en vesentlig rolle i vår eksistens. Som den sveitsisk-fødte teologen Hans Kung sier: "Etikk må igjen bli et offentlig anliggende istedenfor bare et personlig."

*Henry Grunwald, USAs tidl. ambassadør i
Østerrike og tidl. redaktør i Time Inc.,
Time Magazine, 30/3 -92.*

NY VERDEN vil fremme en forandring i både menneskers holdninger og i samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og Kristi forvandlende kraft. Bladet beretter om et globalt arbeid som er åpent for alle, og om kampen mellom ondt og godt som pågår i ethvert menneske og folkeslag.

UTGIVER: Moralsk Opprustning, Postboks 3018, Elisenberg, 0207 Oslo 2.

Tlf. 02-559430 Postgiro 0804.5125794. Bankgiro 6030.05.08831.

ANSVARLIGE: Bjørn Ole Austad Jens J. Wilhelmsen